

.....

TOKOVI

.....

Horhe Luis Borhes

pisac, Argentina

ŠAH

I

Igrači, ozbiljni, ćute u svom kutu,
oprezno figure pomeraju spore,
strogi prostor table drži ih do zore:
dve suprotne boje vode bitku ljutu.

Magična surovost iz sredine zrači:
homerovska kula sa kraljem što kasni,
borbena kraljica, pešaci opasni,
iskošeni lovac i laki skakači.

A kada igrači igrati prestanu,
kada u vremenu beskrajnom nestanu,
i tad obred ovaj večno će da traje.

Taj rat je buknuo na Istoku slavnom,
poprište je ratno cela zemlja davno.
Ko i Druga, ova Igra ne prestaje.

II

Nejaki kralj, kosi lovac,
ratoborna kraljica, pešaci mudri i top kreću
crno-belim putem da probaju sreću ratnu,
hrabra vojska za bitku je orna.

Ne znaju da ruka onoga svemoćnog
igrača upravlja njihovom sudbinom,
niti znaju da sa čeličnom čvrstinom
njihovim razumom vlada danonoćno.

Ali i sam igrač (to je Omar reko)
sužanj je na drugoj čudnoj tabli nekoj:
tu su noći crna, dani – bela polja.

Bog igrača miče, a ovaj figure.
Ko je iza Boga bog arhitekture
prašine, vremena, snova i nevolja?

Mladen Srbinović – *Ne-poznate slike*, 1978.